

DE VLUCHT VAN HERENTHOUT NAAR RUMST

Dit verhaal uit het begin van de Tweede Wereldoorlog wordt verteld door de moeder van ons bestuurslid Paul De Ceuster.

Ik was zeven jaar toen de oorlog begon en er waren toen in ons dorp (Herenthout) vele Belgische soldaten aanwezig. In de nacht van 12 mei 1940 vielen de bommen op ons dorp. We zijn toen nog bij de burens mogen gaan slapen in de kelder van mijn ouders, met zeven kinderen en nonkel Gust, die ook bij ons woonde. Deze buur was een boer, Louis Van Der Schoor, met roepnaam 'de Witte van schorrekes'.

Mijn moeder was hoogzwanger en is die nacht, tijdens de bombardementen, bevallen van een broertje. Daar de meeste mensen in ons dorp 's morgens op de vlucht gingen, zijn mijn ouders met de kinderen en baby samen met nonkel Gust eveneens vertrokken. De dokter die moeder had geholpen bij de bevalling moest die dag naar Waarloos en hij heeft mijn moeder en de 3 kleinsten meegenomen naar de wijk Vosberg in Rumst. Een neef van moeder, Karel Vos, had daar een boerderij in de Herderstraat. Mijn vader en nonkel zijn met de velo (fiets) met ons achterop de dokter achternagereden. We mochten als laatste nog over de Netebrug in Lier (13 mei 1940). Na ons hebben de soldaten de brug opgeblazen.

Eenmaal aangekomen op de boerderij is de familie Vos gevlucht maar wij mochten er blijven. Lang zijn we er niet geweest daar de Duitsers verder oprukten. We zijn dan opnieuw op de vlucht gegaan, dit keer te voet, met zijn allen naar Reet. Toen we daar aankwamen heeft de burgerwacht ons een huis met viswinkel toegewezen waarvan de eigenaars eveneens op de vlucht waren (*). Naast het huis was een hondenhek maar de hond hebben de mensen van de burgerwacht weggehaald.

Na een week zijn de eigenaars teruggekomen, mijn vader heeft hen betaald voor wat we hadden verbruikt. We zijn dan vertrokken richting Waarloos naar de villa van Vos, gelegen op de hoek van Kerkelei en de N 1 (Antwerpsesteenweg). Onderweg naar Waarloos is de baby gestorven (22 mei 1940). We zijn een paar dagen in de villa gebleven daar er nog een neef woonde die ook op de vlucht was.

Na de kerkdienst 's anderendaags voor mijn broertje, dat is bijgezet in het familiegraf van Vos, zijn we teruggekeerd naar Herenthout. Moeder, nonkel Gust en de oudste broer zijn met de velo gereden met de drie jongsten. Vader, mijn zus en ik zijn te voet gegaan naar Kessel. In Kessel zijn nonkel, moeder en mijn broer ons tegemoetgekomen en zijn we vertrokken naar huis. Thuis was heel het huis overhoopgehaald en was er *van alles* gestolen. Door wie?

Dit is het verhaal van een zevenjarig meisje Anna Van Den Broeck. Ik heb zoveel mogelijk haar woorden gebruikt. Ze is nu, in 2021, 86 jaar.

Paul De Ceuster

() Toelichting van Jan Nagels, voorzitter heemkring De Root*

Ik herinner mij van eind de jaren veertig dat er in de toenmalige Kapelstraat – nu Laarstraat – een vishandelaar was. Miel Vis. Hij had inderdaad een viswinkeltje, maar de meeste mensen kochten vis aan zijn kar waarmee hij donderdags heel het dorp rondtrok. Vrijdag was immers visdag. Zijn roep was: “Heirink, pekelheirink, schelvis, gebakken vis, ..., ... en mosselee !!!” Hij woonde waar thans de Crelan-bank is. Begin de zestiger jaren is hij naar de Eikenstraat verhuisd met zijn winkel. Zijn zoon heeft de vister overgenomen.

De verwoeste Netebrug in Lier

Nog een kleine anekdote uit de periode 1941 – 1942

In de winter 1941 - 1942 moest mijn moeder, toen 8 à 9 jaar, de pispotten ledigen, dat was de taak van de meisjes. Het was haar beurt en die nacht had er een Duitser op de deur liggen bonken. Nu 's morgens moest mijn moeder de potten leeg maken rond 8.30 uur, het was nog donker buiten. Ze moest ermee naar het wc-huisje (volksmond huske) helemaal van achter in de steeg. Tussen het huisje en het patatten-kolenkot was nog een deurtje om naar een landweggetje te gaan.

Toen we daar aankwamen sprong er een Duitser tevoorschijn die zich verkleed had als spook, met een wit laken over zijn hoofd, en die riep Boeee Boeee. Ze schrok zich ne bult en liet alles vallen en rende naar huis van voor in de steeg.

Ze vertelde het haar vader, de meisjes moesten tijdens de bezetting geen pispotten meer wegdoen, het was dan de taak van de jongens. De Duitser hebben ze opgepakt, hij was doorgedraaid (zot geworden).

Verteld door mijn moeder en uitgeschreven door Paul De Ceuster